

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/25/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322201225
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1322201225.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kataríny Slováčekovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. B., nar. X.X.XXXX, zastúpenú procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, Staničná 5, Galanta, dieťa matky C. D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, zastúpenej spoločnosťou AK GG, s. r. o., Agátová 2513/15, Galanta, a otca E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. G. XX/XX, E. - H. I., zastúpeného spoločnosťou AK ZAHRADNIK & Spol., s.r.o., Námestie Mateja Korvína 1, Bratislava – Staré Mesto a Dentons Europe CS LLP, One Fleet Place 1, EC4P 4GD Londýn, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, konajúca prostredníctvom svojej organizačnej zložky Dentons Europe CS LLP, Bottova 2A, Bratislava, v konaní o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 21P/52/2022-740 zo dňa 11.9.2023, o takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta na návrh matky maloletej rozsudkom zo dňa 11.9.2023 zveril maloletú A. do osobnej starostlivosti matky, určil, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 280 eur mesačne od 17.3.2022 a povinnosť uhradiť výživné zročné do 31.8.2023, upravil styk otca s maloletou dcérou, zrušil svoje uznesenia č. k. 21P/52/2022-224 zo dňa 1.7.2022 a č. k. 21P/216/2022-41 zo dňa 2.12.2022, rozhodol o vrátení častí preddavkov zložených na znalecké dokazovanie obom rodičom maloletej, zamietol návrh otca na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd vykonaným dokazovaním, teda zhodnotením dôkazov podľa svojej úvahy, jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, s prihliadnutím na všetko, čo počas konania vyšlo najavo zistil, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti od 01.02.2022, kedy matka aj s maloletým dieťaťom opustila spoločnú domácnosť. Odvtedy býva matka aj s maloletým dieťaťom v spoločnej domácnosti so svojou matkou v trojpodlažnom rodinnom dome v E., kde jedno podlažie obývajú ony, ďalšie podlažie obýva prastará matka matky maloletého dieťaťa a ďalšie podlažie obýva brat starej matky maloletého dieťaťa. Otec maloletého dieťaťa býva v rodinnom dome, ktorý je v jeho vlastníctve v E. - H. I.. Rodičia maloletého dieťaťa sa nevedeli dohodnúť o úprave ich práv a povinností k maloletému dieťaťu. Súd uvádza, že rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa do výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov zohľadňuje množstvo faktorov jednak na strane rodičov, jednak na strane maloletého dieťaťa. Vo veciach starostlivosti o maloleté deti je nevyhnutné

prihliadať predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa. Zásadne na rozhodnutie o zverení majú vplyv viaceré okolnosti, predovšetkým ide o osobnosť rodiča, vzťah rodiča k dieťaťu, vzťah dieťaťa ku každému rodičovi, rešpekt k právu dieťaťa stykať sa s druhým rodičom, charakter, morálka a štruktúra mravných noriem rodičov, ako aj všetky ostatné dôležité okolnosti ovplyvňujúce základné právo dieťaťa na to, aby vyrastalo v harmonickom prostredí. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že ideálnym stavom je, keď dieťa môže vyrastať v starostlivosti oboch rodičov. Zároveň je však potrebné uviesť, že základným právom dieťaťa je právo na pokojné a harmonické rodinné prostredie a je povinnosťou rodičov mu takého prostredie zabezpečiť. V prípade, ak medzi rodičmi dieťaťa dochádza k dlhodobým nezhodám, prípadne obaja, alebo jeden z nich sa správa neprimerane a ich spolužitie nevytvára vhodné prostredie pre zdravý rast dieťaťa, je dôvodné, ak sa dieťa zverí do osobnej starostlivosti len jedného z nich a upraví sa rodičovské práva a povinnosti. Základné podmienky pre zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov vyžadujú, aby rodičia boli spôsobilí dieťa vychovávať, aby mali o výchovu dieťaťa záujem, aby bolo zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v jeho záujme a aby touto úpravou boli lepšie zabezpečené potreby dieťaťa. Samotná skutočnosť, že obaja rodičia majú o osobnú starostlivosť záujem a že sú z hľadiska fyzického, psychického a existujúcich vhodných bytových podmienok obaja spôsobilí sa o dieťa starať, nevedie ešte opodstatnene k záveru, že striedavá osobná starostlivosť je pre dieťa vhodná, pokiaľ nie je preukázané aj splnenie ďalších zákonných podmienok kumulatívne právnou úpravou požadovaných. Pri posudzovaní najlepšieho záujmu dieťaťa nemožno postupovať podľa vopred danej schémy, pričom striedavá osobná starostlivosť nemôže byť paušálne využívaná ako forma „spravodlivého“ rozdelenia starostlivosti o maloleté dieťa medzi rodičov. Záujem a potreby konkrétneho dieťaťa súd musí posudzovať v každom jednotlivom prípade zvlášť so snahou o minimalizáciu negatívnych následkov pre dieťa. To potvrdzuje aj Komentár Výboru OSN pre práva dieťaťa, ktorým interpretoval čl. 3 ods. 1 Dohovoru: „Koncept najlepšieho záujmu dieťaťa je flexibilný a adaptabilný. Mal by byť prispôbený a definovaný individuálne s ohľadom na špecifickú situáciu, v ktorej sa dieťa, ktorého sa vec týka, nachádza, pričom pozornosť by mala byť venovaná jeho osobným pomerom, situácii a potrebám.“ Súd vykonaným dokazovaním, najmä zo záverov znaleckého posudku, výsluchom rodičov na pojednávaní a predloženými správami od kolízneho opatrovníka i Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec zistil, že obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať a o osobnú starostlivosť o dieťa majú záujem. Obaja rodičia majú k dieťaťu vytvorený pozitívny vzťah, ich záujem o dieťa je skutočný a trvalý a pre dieťa predstavujú primárne vzťahové osoby. Obaja rodičia odvádzajú skvelú rodičovskú prácu a obaja sú dosť dobrými rodičmi. Maloleté dieťa sprevádzajú oddelenými domácnosťami. Vzťah maloletého dieťaťa je k oboj rodičom pozitívny. Otec vie bazálne zabezpečiť potrebnú starostlivosť o dieťa najmä na úrovni inštrumentálnych, funkčných potrieb, vzhľadom na jeho osobnostné predpoklady menej v oblasti emočnej podpory. Matka vie zabezpečiť potrebnú starostlivosť o maloleté dieťa na úrovni inštrumentálnych, funkčných potrieb i v oblasti emočnej podpory. Matka je s maloletým dieťaťom naviazaná emocionálne a empaticky. Aktuálna potreba maloletého dieťaťa je byť viacej časovej dotácie so svojou matkou. Vo svetle vývinovej psychológie i teórie pripútania dieťa aktuálne potrebuje emocionálnu saturáciu viac matkou ako otcom. V správaní matky maloletého dieťaťa je prítomná vnútorná psychická vyrovnanosť, ktorá pre dieťa predstavuje potrebnú emocionálnu stabilitu. Zo strany otca maloletého dieťaťa by mala byť prítomná väčšia empatia k aktuálnemu prežívaniu maloletého dieťaťa, ktorým dáva najavo, že potrebuje väčšiu časovú, resp. emocionálnu dotáciu s matkou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a najmä s ohľadom na emocionálnu orientáciu dieťaťa, ktoré je k svojej matke citovo pripútané, súd nemal za preukázané, že by zverením maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, nehovoriac zverením maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, boli zaistené potreby dieťaťa lepšie než jeho zverením do osobnej starostlivosti matky. Súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil osobnosť dieťaťa a hodnotu danou stálosťou výchovného prostredia. Matka vie aktuálne lepšie zabezpečiť citovú výchovu dieťaťa a pre dieťa by jej dlhšia neprítomnosť bola frustrujúca a nevhodná.

3. Súd prvého stupňa, okrem iného, konštatoval, že zo záverov znaleckého posudku, od ktorých nemal dôvod sa odkloniť, keďže závery v poradenskej psychológii sú postavené najmä na záveroch psychického prežívania detí a vychádzajú najmä z prežívania maloletého dieťaťa, pozorovania jeho správania, opisov správania jeho rodičmi v súlade s vývinovou psychológiou a teóriou vzťahovej väzby a bezpečného pripútania sa, vyplývalo, že zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov sa aktuálnej nejaví ako vhodné riešenie úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, a to práve vzhľadom na to, že hoci obaja rodičia sú pre maloleté dieťa primárne vzťahové osoby, matka maloletého dieťaťa je pre dieťa primárnou emocionálnou vzťahovou osobou, stará sa

o dieťa nepretržite od narodenia a dieťaťu poskytuje nielen potrebnú starostlivosť, bezpečie a istotu, ale aj významnú podporu v oblasti emočnej saturácie. Pre maloleté dieťa je emocionálnym, sociálnym aj regulačným zdrojom rozvoja osobnosti dieťaťa, ktorá sýti jeho potreby od malička. Tomuto záveru plne zodpovedá aj skutočnosť, že maloleté dieťa vo verbálnych i neverbálnych prejavoch prejavuje voči svojim rodičom, matke aj otcovi, pozitívne prežívanie, avšak počas znaleckého vyšetrenia maloletého dieťaťa zvlášť s matkou a zvlášť s otcom, bola pri znaleckom vyšetrení s otcom na dieťati pozorovaná potreba emocionálnej saturácie prostredníctvom plyšovej hračky, pričom išlo o prenos emocionálnej osoby do symbolu. Súd prihliadol aj na to, že dieťa počas znaleckého vyšetrenia s matkou zvolilo hru, počas ktorej samé objavovalo hračky, teda situáciu nepotrebovala mať pod kontrolou, zatiaľ, čo pri vyšetrení so svojím otcom, situáciu už dieťa nemalo emocionálne pod kontrolou nevedome a vtedy dieťa zvolilo hru, ktorá má pravidlá, lebo im dodáva istotu. Znaleckým dokazovaním mal súd za preukázané, že rodičia k maloletému dieťaťu pristupujú vzhľadom na svoje osobnostné charakteristiky odlišne, pričom prejavy správania otca je pre dieťa náročnejšie spracovávať v prežívaní, najmä z pohľadu nepredvídanosti emocionality a prejavov rodiča, resp. skratové reakcie s emocionálnym nábojom. Do role a prejavov otca sa mu premietajú aj osobnostné vlastnosti s prevahou egocentrického zamerania (na vlastnú osobu zamerané vnímanie a potreby a pod.), s rozhodným niekedy až rýznym konaním, ktoré sa vo vzťahu k dieťaťu premietajú najmä do foriem autoritatívnejších foriem výchovného pôsobenia. Pokojné emocionálne prejavy a prístup bol pozorovaný v kontakte vo vzťahu matky k dieťaťu, keďže matka uplatňuje skôr anticipáciu s emocionálnou rezistenciou a sebaovládaním, je vnútorne psychicky vyrovnaná s primeranou situačnou vzrušivosťou, čo jej umožňuje kontrolovanejšie správanie a tým väčšiu predvídateľnosť reakcii pre svoje dieťa. V spoločnej domácnosti rodičov sa odlišnosti vo výchovnom pôsobení rodičov väčšinou vzájomne dopĺňajú. Z pohľadu dieťaťa to má možnosť vlastného rozhodnutia, ktorý rodič bude sanovať jeho aktuálne potreby a vyhľadá ho. V rozdelených domácnostiach toto nie je pre dieťa možné, a preto saturáciu niektorých potrieb musí odložiť, resp. dlhodobejšie odkladať.

4. Súd pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy aj ďalšiu relevantnú skutočnosť brániacu zvereniu maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a síce, že vzťah medzi rodičmi maloletého dieťaťa je negatívny a vážne narušený, matka maloletého dieťaťa nie je aktuálne emocionálne ešte schopná priamej komunikácie s otcom maloletého dieťaťa (čo sa prejavovalo aj tým, že počas dyadickej konzultácie rodičov u psychológa v rámci prvého výchovného opatrenia mala matka maloletého dieťaťa slzy v očiach a bola uzavretá), ani prejavov dôvery a otvorenosti v otázkach spoločnej výchovy a otec maloletého dieťaťa vníma odchod matky zo spoločnej domácnosti s maloletým dieťaťom za okolnosť, ktorá mu zväčšila vzdialenosť k maloletému dieťaťu a ako reakciu na to žiada zveriť maloleté dieťa do svojej starostlivosti (prípadne striedavej osobnej starostlivosti) a tým obmedziť styk maloletého dieťaťa s jeho matkou, jeho primárnou emocionálnou osobou. Negatívny vzťah rodičov maloletého dieťaťa je dôsledkom nevyriešeného vážneho vzájomného partnerského konfliktu, čo sa prejavuje aj podávaním vzájomných trestných oznámení, žalôb a spochybňovaním rodičovskej kompetencie matky maloletého dieťaťa zo strany otca maloletého dieťaťa. Obaja rodičia maloletého dieťaťa popisovali spolužitie v spoločnej domácnosti ako nestabilné, konfliktné sprevádzané búrlivými výbuchmi emócií a následnými hádkami, pričom matka maloletého dieťaťa hodnotila toto spolužitie ako neuspokojivé, konanie otca maloletého dieťaťa pociťovala negatívne (popisovala fyzické a psychické násilie zo strany otca maloletého dieťaťa, s ktorým sa bála niekomu zdôveriť, keďže sa otca maloletého dieťaťa bála) a vyvolávalo u nej stres a táto záťaž ponechala na jej psychike následky v podobe miernej reakcie na stres. Aj J. K. E. I. D., L., ktorý vykonal psychologické posúdenie matky maloletého dieťaťa ako poškodenej v trestnej veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, konštatoval, že u poškodenej sa neprejavujú tendencie ku klamstvu, skresľovaniu prežitých udalostí, konfabulovaniu, prípadne k nadmernej fantázii, ako prevažný spôsob spracovania reality. Obaja rodičia sa snažia byť pred maloletým dieťaťom a pre maloleté dieťa vo vzájomnom vzťahu neutrálni a zameraní hlavne na podporu vlastných pozitívnych vzťahov maloletého dieťaťa. Ich vedomé a nevedomé reakcie vo vzťahu k druhému rodičovi môžu mať vplyv najmä na emocionálne prežívanie maloletého dieťaťa. To sa prejavilo aj počas zisťovania názoru, resp. realizácie pohovoru s maloletým dieťaťom, ktoré sa pred kolíznym opatrovníkom vyjadriilo, že by chcelo byť s rodinou, avšak na otázku, kto by mal tvoriť rodinu, koho má na mysli uviedlo, že zabudlo. Následne dieťa oznámilo, že už chce ísť za matkou, čo mu bolo umožnené a dieťa sa rozbehlo za matkou na chodbu. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, súd dospel k záveru, že je len veľmi málo pravdepodobné, že by striedavá osobná starostlivosť o maloleté dieťa mohla prispieť k zlepšeniu, ozdraveniu vážne narušeného vzťahu medzi rodičmi. Takýto vzťah medzi rodičmi nedáva ani dostatočnú záruku na to, aby striedavá osobná starostlivosť fungovala uspokojivo.

5. Súd sa pokúsil obnoviť komunikáciu medzi rodičmi maloletého dieťaťa tým, že im (aj maloletému dieťaťu) uložil výchovné opatrenie, a to uznesením č. k. 21P/52/2022-154 zo dňa 06.06.2022, ktoré spočívalo v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu v trvaní 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré bude realizované Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, Referátom poradensko-psychologických služieb v intenzite po dohode so psychológom. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.06.2022. Zo záverečnej správy zo dňa 26.01.2023 vyplývalo, že obaja rodičia spolupracovali, avšak uskutočnila sa len jedna dyadická konzultácia, pričom ostatné prebiehali individuálne. Na dyadickej konzultácii komunikácia medzi rodičmi maloletého dieťaťa viazla. Na nej bol v komunikácii aktívnejší otec maloletého dieťaťa, matka maloletého dieťaťa bola uzavretá a v očiach mala slzy, odpovedala iba na otázky psychológa. Bolo evidentné, že komunikácia medzi rodičmi sa obmedzila a prebieha iba formou textových správ (SMS), ktoré mali zo strany otca maloletého dieťaťa na začiatku výchovného opatrenia veľakrát deštruktívny charakter (návraty do minulosti, vťahovanie príbuzných do sporu a pod.) Rodičia navzájom deklarovali nedôveru, z ktorej pramenili negatívne pocity strachu, zranenia, krivdy. V iných smeroch komunikácia medzi nimi absentuje, čo je nepostačujúce na to, aby boli ciele výchovného opatrenia zhodnotenú ako splnené. Podľa psychológa je akákoľvek komunikácia medzi rodičmi do značnej miery podmienená prebiehajúcimi súdnymi konaniami v iných oblastiach. Pre otca maloletého dieťaťa sú kľúčové závery súdnoznaleckého dokazovania a pre matku závery z vyšetrovania podaného trestného oznámenia. Maloleté dieťa nebolo do poradenského procesu vôbec zapojené, keďže dieťa je vo vývinovom období, kedy je potrebné, aby získalo pocit istoty a bezpečia s postupným uvoľňovaním väzby k matke a „otváraním sa“ svetu. Keďže sa ciele prvého výchovného opatrenia naplniť nepodarilo a komunikácia medzi rodičmi maloletého dieťaťa sa neobnovila, súd uznesením č. k. 21P/52/2022-565 zo dňa 15.05.2023, právoplatným dňa 30.05.2023, nariadil rodičom a maloletému dieťaťu v poradí druhé výchovné opatrenie, na obdobie 6 mesiacov, ktoré prebieha aj v súčasnosti.

6. Pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal jednak z veku (4 roky a 3 mesiace) a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ktoré navštevuje MŠ v E. a jeho zdravotného stavu (maloleté dieťa je zdravé), a jednak z možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov. Súd výživné zo strany otca na maloleté dieťa určil sumou 280,- Eur mesačne, počnúc od 17.03.2022, t.j. od podania návrhu na súd, nakoľko vychádzal z jeho priemerného čistého mesačného príjmu dosahovaného u zamestnávateľa, ktorý je v sume 1.499,90 Eur (pričom podľa ustálenej súdnej praxe je možné postihnúť príjem povinnému rodičovi v rozsahu 20% z jeho čistého mesačného príjmu na výživné na maloleté dieťa), ako aj z jeho životnej úrovne, ktorého majetkové a zárobkové možnosti sú nadštandardné, čo mal súd za preukázané tým, že maloletému dieťaťu kupuje oblečenie luxusných značiek a absolvuje s ním dovolenky, či už dovolenka v Grécku alebo dovolenka na Maldivách. Sám otec maloletého dieťaťa sa na pojednávaní vyjadril, že sa má maloleté dieťa nadštandardne, pričom súd nezistil dôvod, aby tento nadštandard nebol dieťaťu aj naďalej zabezpečovaný. Otec maloletého dieťaťa má len jednu vyživovaciu povinnosť. Je vlastníkom rodinného domu, ktorého kúpu prevažne financoval z prostriedkov z predaja bytu v sume 214.500,- Eur, ktorý byt mu darovala jeho matka. Je vlastníkom aj takmer nového osobného motorového vozidla s rokom výroby 2021. Po vyhodnotení zárobkových pomerov a majetkových pomerov otca a jeho životnej úrovne, súd dospel k záveru, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať výživným na maloleté dieťa tak, ako bolo uvedené v III. výroku rozsudku, pričom súd prihliadol aj na pravidelné základné mesačné výdavky maloletého dieťaťa zahŕňajúce poplatok za MŠ a poplatok za stravu v MŠ v sume cca 49,46 Eur, stravu doma v sume 100,- Eur, drogériu v sume 20,- Eur, oblečenie a obuv v sume 100,- Eur, výlety (bez cestovného) v sume cca 50,- Eur. Vyživovacia povinnosť na maloleté dieťa pritom prináleží oboj rodičom, t.j. nielen tomu rodičovi, ktorý dieťa nemá vo svojej osobnej starostlivosti, v tomto prípade je to otec, u matky je však táto povinnosť v prevažnej miere vykompenzovaná práve osobnou starostlivosťou, ktorú maloletému dieťaťu poskytuje. Po zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že výživné vo výške 280,- Eur na dieťa, na ktorého platenie zaviazal otca, počnúc od 17.03.2022, je adekvátne a malo by postačovať na vykrytie všetkých základných, pravidelných i nadštandardných potrieb dieťaťa, zodpovedajúc tomu, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, v tomto prípade výživou povinného rodiča. Súd mal za to, že ustálená výška výživného zodpovedá aj kritériám Zákona o rodine.

7. V súvislosti s úpravou styku otca s maloletou súd konštatoval, že kontakt rodičov s ich maloletým dieťaťom je takým významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa, ktorý sa zákonodarca rozhodol riešiť právnou úpravou styku rodičov s ich maloletými deťmi; považuje ho za neoddeliteľnú

súčasť rodičovských práv a práv dieťaťa upravených v Zákone o rodine. Zákon zasahuje do úpravy styku rodičov s dieťaťom len v špecifických, neštandardných situáciách, a to najmä v prípadoch, keď rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú; ide najmä o prípad rozvodu manželov s maloletými deťmi. Právna úprava v § 25 ods. 1 Zákona o rodine pripúšťa, že rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom, zákon tak preferuje dohodu rodičov o úprave styku s maloletým dieťaťom. Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv, rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa. Ústavný súd už vo svojom rozhodnutí sp. zn. PL. ÚS 26/05 vyslovil právny názor, že právna úprava styku rodičov s ich maloletými deťmi nevedie k obmedzeniu práv rodičov, ale práve naopak, prostredníctvom tejto úpravy sa prispieva k ich garancii, a preto nemôže byť v nesúlade s čl. 41 ods. 4 ústavy. Právo na styk rodiča s maloletým dieťaťom vyplýva z článku 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky ale z ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, kde v článku 7 je upravené ako právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, v článku 8 je upravené právo dieťaťa na zachovávanie jeho rodinných zväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov. V článku 29 ods. 1 je upravené právo vychovať dieťaťa a viesť k posilňovaniu úcty dieťaťa k rodičom, v článku 9 bod 3 podľa ktorého, štáty ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru uznávajú právo dieťaťa vzdialeného od jeho jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú aj do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval: "je v záujme dieťaťa aby udržiavalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich rodičov (Gorgula vs. Nemecko - č. 744969/ 01) dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča" (Hansenová vs. Turecko - č. 36141/97).

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd upravil styk otca maloletého dieťaťa s maloletým dieťaťom v rozsahu uvedenom vo výroku V. tohto rozsudku, teda počas týždňa, párných víkendov, letných prázdnin a vianočných sviatkov. Takouto úpravou styku bude mať maloleté dieťa aktuálne primerané možnosti tráviť čas so svojim otcom, s ktorým má vytvorený blízky vzťah, ktorého ľúbi, teší sa z jeho prítomnosti a je mu u otca dobre a ktorý na dieťa bude môcť vplývať svojím výchovným pôsobením aspoň v takejto miere. Súd mal za to, že úprava styku v takomto rozsahu je primeraná aj k veku a režimu maloletého dieťaťa, ktoré navštevuje predškolské zariadenie. Je teda nevyhnutné, aby malo dieťa zabezpečený pravidelný styk so svojim otcom, ktorý je schopný zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloleté dieťa, za súčasného rešpektovania najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Niet pochýb o tom, že otec maloletého dieťaťa má o maloleté dieťa záujem, má k nemu vytvorený vrúcny citový vzťah a s maloletým dieťaťom sa stretával v rozsahu upravenom v neodkladných opatreniach. V domácnosti otca sú vytvorené vynikajúce podmienky na zabezpečenie starostlivosti o maloleté dieťa. Pre dieťa je dôležité, aby malo príležitosť rozvíjať a prehĺbovať svoj vzťah ku každému z rodičov, teda nielen k svojej matke, ktorá bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, ale aj k svojmu otcovi, ktorý je pre dieťa blízkou vzťahovou osobou.

8. Súd nevykonal dôkazy navrhnuté otcom maloletého dieťaťa, resp. jeho právnym zástupcom, konkrétne výsluchom svedkov, a to najmä spoločných známych rodičov, susedov, nariadením znaleckého dokazovania znaleckým ústavom, výsluchom kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec, E. L. M. a výsluchom maloletého dieťaťa súdom. Tieto dôkazy súd nevykonal z toho dôvodu, že nemohli byť relevantným podkladom pre iné rozhodnutie súdu v danej veci, pričom všetky dôkazy potrebné na zistenie skutočného stavu veci súd v konaní vykonal. V poručenských konaniach sa kladie dôraz na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorý bol v konaní dostatočným spôsobom zistený a preukázaný vykonaným dokazovaním. Čo sa týka výsluchu svedkov - spoločných známych, rodičov a susedov, súd poukazuje na to, že konkrétne osoby, ktorých výsluch by mal súd uskutočniť navrhnuté neboli. V spise sú založené dve správy od E. L. M., jedna zo dňa 11.05.2022 (čl. 110 spisu), ktorá sa zúčastnila styku otca s maloletým dieťaťom a ktorá detailne popísala priebeh styku a druhá zo dňa 04.05.2022 (správny dátum mal zrejme byť uvedený 04.05.2023) na čl. 526 spisu, v ktorej bolo konštatované, že maloleté dieťa má u otca vytvorené veľmi dobré podmienky na zabezpečovanie rovnomerného, priaznivého psychického a fyzického vývoja, má s otcom vybudovaný blízky vzťah a obaja rodičia sa maloletému dieťaťu plne venujú a venujú mu všetku svoju pozornosť, pričom tieto správy súdu postačovali na rozhodnutie v prejednávanej veci, bez potreby ďalšieho výsluchu E. L. M.. Súd sa nestotožnil so žiadosťou otca maloletého dieťaťa na nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom, nakoľko predložený znalecký posudok č. 01/2023 zo dňa zo dňa 05.03.2023, vypracovaný znalkyňou PhDr. Alenou Kopányiovou, PhD. je dostatočným dôkazom, na ktorý súd pri svojom rozhodovaní prihliadol, keďže jeho odbornosť a pravdivosť nemožno spochybňovať. Súd konštatuje, že znalkyňa ustanovená vo veci so zreteľom na svoje odborné znalosti, skúsenosti a

zistené informácie a výsledky psychologických vyšetrení, prehľadným a logickým zdôvodnením vyložila svoje odborné závery a podklady, z ktorých pri zodpovedaní jej zadanej odbornej otázky postupovala. Skutočnosť, že účastník konania nie je spokojný so závermi prezentovanými v znaleckom posudku, nakoľko nekorešpondujú s jeho očakávaniami, nie sú dôvodom pre nariadenie ďalšieho znaleckého dokazovania. Výsluch maloletého dieťaťa, resp. zisťovanie jeho názoru, bol v prejednávanej veci vykonaný prostredníctvom kolízneho opatrovníka a súd nezhliadol dôvod jeho opätovného výsluchu, resp. zisťovania jeho názoru. Súd musí vždy s ohľadom na okolnosti prípadu dbať predovšetkým na to, aby jeho postupom pri zisťovaní názoru dieťaťa nedošlo k zbytočnému stresu a psychickej záťaži dieťaťa, osobitne to platí u detí predškolského veku. Zákon ponecháva v tomto smere sudcom procesný priestor pri zisťovaní názoru dieťaťa, ktorý môže dieťa vypočuť sám, alebo získava informácie o názore dieťaťa sprostredkované, na základe interpretácie treťou osobou, najčastejšie orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, príp. znalcom, a pod.. Postavenie orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately môže byť v zmysle zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kurately v pozícii kolízneho opatrovníka na základe rozhodnutia súdu (ako je tomu v prejednávanej veci), ale tiež má v kompetencii vykonávať aj opatrenia sociálnoprávnej ochrany, teda aj zisťovanie názoru maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukazuje aj na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých súd skonštatoval, že Civilný sporový poriadok, ktorého ustanovenia sa použijú aj na konania podľa Civilného mimosporového poriadku, ak tento neustanovuje inak, ukladajú účastníkom konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V zmysle § 185 ods. 1 CSP však súd rozhodne o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov, preto nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi konania odňatie možnosti konať pred súdom (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 37/1993 a pod R 125/1999). Odňatie možnosti konať pred súdom nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykonal (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18.04.2012, sp. zn. 6 Cdo 51/2012). Súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 185 ods. 1 CSP je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14.09.2011, sp. zn. 6 Cdo 153/2011).

9. Proti tomuto rozsudku v časti rozhodnutia o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, úprave vyživovacej povinnosti k maloletej a úprave styku s maloletou podal otec v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov, že súd nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie podrobnejších skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal tiež, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo porušené jeho právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť, právo mať rodičovské práva, bol porušený princíp najlepšieho záujmu dieťaťa a právo dieťaťa na zachovanie vzťahu k obom rodičom, neboli rešpektované citové väzby dieťaťa, jeho vývinové potreby a stabilita výchovného prostredia, nebola rešpektovaná schopnosť a snaha otca dohodnúť sa na výchove a starostlivosti s druhým rodičom. Podľa jeho tvrdenia je výsledok konania následkom živého trestného oznámenia podaného matkou a na otca a ďalších nepodložených tvrdení matky, ktorá sa dopustila zneužitia práva. Súd pritom zjavne účelovo vyhodnotil dokazovanie výlučne v prospech matky v súvislosti so znaleckým posudkom PhDr. Kopányiovej, ktorý je v zásadných otázkach protirečivý, a nevysporiadal s protichodnými závermi posudku K. E. D., L.. Ohľadom osobnosti matky, neodôvodnene nevykonal dôkazy a nesprávne vyhodnotil závery kolíznych opatrovníkov, nevykonal výsluch kolíznej opatrovníčky E. M., ktorej názor bol v zásadnom rozpore s názorom opatrovníka predneseného na záverečnom pojednávaní. Súd si podľa neho tiež odklonil od zaužívanej súdnej praxe a jeho rozhodnutie sa vymyká ustálenej judikatúre.

10. Odvolateľ zdôrazňoval nevysporiadanie sa súdu s trestným oznámením matky, ktoré považuje za zásadné skutočnosti spôsobujúce arbitrárnosť rozhodnutia a žiadal, aby odvolací súd toto konanie matky vyhodnotil v jeho prospech ako rodiča, ktorý dodržiava všetky súdom a zákonom stanovené povinnosti a riadne sa domáha svojich práv. Matka pri svojom konaní, bola inštruovaná svojim právnym zástupcom, ktorý odmietal komunikovať s právnym zástupcom otca a t.č. je stíhaný pre podozrenie z prijatia úplatku. Podľa neho znalkyňa prekročila svoje kompetencie nakoľko sa nesmie vyjadrovať k právnym otázkam napriek tomu za vhodnejšiu možnosť označila zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, pričom

tento jej záver je neobjektívny, nakoľko ako uviedla na inom mieste, aj otec je primárnou vzťahovou osobou a vyznačuje sa rovnakými kvalitatívnymi rodičovskými atribútmi ako matka. V celkovom znaleckom dokazovaní má byť stiskanie plyšovej hračky maloletou jediným „jazýčkom na váhach“ v prospech niektorého z rodičov, čo vyznieva absurdne a nepresvedčivo, keďže všetky ostatné aspekty rodičovských schopností zistených znaleckým dokazovaním sú u oboch rodičov dostatočné pre výkon osobnej starostlivosti.

Zo záverov posudku možno vyčítať, že otec vie zabezpečiť potrebnú starostlivosť na úrovni inštrumentálnych, funkčných potrieb, menej v oblasti veku primeranej emočnej podpory (odpoveď 1); vzťah otca k dcére je pozitívny, má ju rád, sú zvyknutí tráviť spolu čas, prejavujú si sociálnu aj emocionálnu blízkosť; je pre A. primárnou vzťahovou osobou, spoločnej domácnosti jej bol nablízku, a to aj v prítomnosti matky, respektíve starej matky (odpoveď 3); záujem otca o maloleté dieťa je skutočný a trvalý, starostlivosť o ňu chce a vie realizovať, naplňa si tak svoju otcovskú rolu (odpoveď 5); obidvaja rodičia pre A. predstavujú rôzne zdroje rozširovania si zručností a poznávania sveta (odpoveď 6); ako jej primárne vzťahové osoby pozitívne vplyvajú na rozvoj maloletej A. (odpoveď 10); dobrá vzťahová väzba A. s obidvomi rodičmi jej umožňuje bezpečné vzdaľovanie sa od jedného rodiča k druhému bez konfliktu lojality (odpoveď 7); obidvaja rodičia sa snažia byť pred A. a pre A. vo vzájomnom vzťahu neutrálni a zameraní hlavne na podporu vlastných pozitívnych vzťahov A. (odpoveď 9); maloletá A. nie je vo svojich názoroch a postojoch výrazne ovplyvnená žiadnym z rodičov, ani inou osobou (odpoveď 12); maloletá A. vo verbálnych aj neverbálnych prejavoch prejavuje voči svojim rodičom, matke aj otcovi pozitívne prežívanie (odpoveď 16 a 17).

Súd teda nesprávne a jednostranne v prospech matky konštatuje v bode 49. Rozsudku, že len matka má byť emocionálnym, sociálnym a regulačným zdrojom rozvoja osobnosti, ktorá sýti jeho potreby od malička (správne zistenie, že sú to obaja rodičia).

Rovnako nesprávne súd zistil skutočnosť a vyhodnotil v neprospech otca, že: „počas znaleckého vyšetrenia maloletého dieťaťa zvlášť s matkou a zvlášť s otcom, bola pri znaleckom vyšetrení s otcom na dieťati pozorovaná potreba emocionálnej saturácie prostredníctvom plyšovej hračky, pričom išlo o prenos emocionálnej osoby do symbolu.“ Touto emocionálnou osobou má byť podľa súdu iba matka, pritom sama znalkyňa odpovedala, že tou osobou môže byť aj otec.

Od narodenia vytvorené citové puto medzi mal. A. a otcom preukazuje aj skutočnosť, že vzťah medzi mal. A. a otcom, napriek zásadne obmedzenému kontaktu, sa nepodarilo matke zásadne narušiť.

Ďalej súd nesprávne „prihliadol aj na to, že dieťa počas znaleckého vyšetrenia s matkou zvolilo hru, počas ktorej samé objavovalo hračky, teda situáciu nepotrebovala mať pod kontrolou, zatiaľ, čo pri vyšetrení so svojím otcom, situáciu už dieťa nemalo emocionálne pod kontrolou nevedome a vtedy dieťa zvolilo hru, ktorá má pravidlá, lebo im dodáva istotu“. Ved' sama znalkyňa túto skutočnosť nevyhodnocovala v neprospech otca, ale práve naopak, vyzdvihla vysokú schopnosť adaptability dieťaťa vzhľadom na rôzne osobnosti rodičov. Súd to ďalej dôvodí tým, že otec má mať autoritatívnejšiu formu výchovného pôsobenia, pričom matka uplatňuje skôr anticipáciu s emocionálnou rezistenciou a sebaovládaním. Rozdielnosť osobností rodičov a ich vzájomné dopĺňanie sa je prirodzeným a žiaducim javom vo výchove dieťaťa, ktoré od malička (a v tomto prípade bez pochyb) rovnako vzhliada ku každému z rodičov.

Uvedené konštatovanie je v hrubom rozpore so závermi posudku zabezpečovaného v trestnom konaní – p. D., ktorý osobnosť matky vyšetril ako charakteristickú jej nezrelosťou, nízkou kapacitou pre zvládanie záťaže. Matka vykazuje znaky zvýšenej zraniteľnosti. Matka nevie zvládať stresové situácie, kvalita rozhodovania klesá v prípade, ak je matka vystavená nepredvídateľným situáciám. Nevie v týchto situáciách uvažovať racionálne. Správa sa iracionálne a jej správanie je veľmi ovplyvnené emóciami. Ďalej sa u matky vyskytuje zvýšené riziko frustrácie pri zlyhávaní pri nadmerných nárokoch. V konfliktných a záťažových situáciách koná stenicky (pozn. - aktívne sa bráni, podáva návrhy a sťažnosti, trestné oznámenia), ďalej direktívne, snaží sa ovládnuť situáciu skôr, ako by mohla v situácii zlyhať. Správa sa impulzívne. Matka sa cíti komfortne v situáciách pre ňu známych a pokiaľ môže do nich implementovať svoju štruktúru, tak nezlyháva. Pri zlyhaniach dochádza k postupnej dezorganizácii regulácie správania. V týchto situáciách sa stáva pre okolie menej predvídateľnou, prejavuje závislejšie správanie než iní a bude inklinovať k väčšiemu spoliehaniu sa na druhých, čo sa týka vedenia a podpory.

11. Namietal aj záver súdu o tom, že na otázky ohľadom starostlivosti rodiča o maloleté dieťa môže odpovedať výlučne znalec zapísaný v odbore poradenská psychológia. Práve naopak, klinický psychológ je odborníkom na posudzovanie samotnej osobnosti rodiča v oveľa hlbšom meradle, a teda jeho závery nemôžu byť diametrálne protichodné so závermi znalca poradenského. Samotná znalkyňa Kopányiová potvrdila, že nevyšetruje do hĺbky osobnosť matky, vyšetruje ju len z hľadiska výchovy

maloletého dieťaťa. Avšak jej, z tohto pohľadu povrchnejšie výsledky, nemôžu byť v takom zásadnom rozpore s vyššie uvedenými závermi p. D., keď znalkyňa hodnotí matku ako psychicky vyrovnanú osobu s primeranou situačnou vzrušivosťou, je v záťažových situáciách psychicky odolná s integrovaným správaním. Racionálne pristupuje k životu, pri riešení životných situácií volí riešiaci prístup, vyhľadáva skôr klud, vyhýba sa riziku a výrazným zmenám. Porovnaním týchto záverov je zrejmé, že znalkyňa Kopányiová, aj vzhľadom na svoje odborné zameranie, osobnosť matky náležite neskúmala a dospela tak k nesprávnym zisteniam.

12. Poukazoval tiež na jeden z podľa neho zásadných záverov znalkyne na výsluchu, kde konštatovala, že mal. A. je pripravená na starostlivosť oboch rodičov. Podmienkou však má byť dohoda medzi rodičmi. Ako k tej dohode majú rodičia dospieť, však už nepovedala. To, prečo matka odmieta striedavú starostlivosť a dohodu s otcom, už nevyvetlila. Pričom neexistuje jediný relevantný dôvod, pre ktorý by otec mal byť ukrátený na svojich rodičovských právach.

Jediný súd mal a mohol vec správne uzavrieť tým, že matka odmietaním komunikácie s otcom odmieta de facto aj uzavretie dohody s ním, pričom obaja rodičia majú plné rodičovské kompetencie sa o dieťa osobne starať a neexistujú žiadne vedľajšie dôvody (majetkové, zdravotné, praktické), ktoré by neumožňovali niektorému z rodičov sa o mal. A. osobne starať.

13. Súd podľa neho opomenul uviesť skutočnosť, že dieťa sa síce uplynutím času adaptovalo, avšak tieto podmienky boli dosiahnuté výlučne tým, že matka dosiahla uplynutie času vyfabulovanými trestnými oznámeniami. A tak výrazným spôsobom oklieštila otca na jeho rodičovských právach, čo vzhľadom na zdĺhavosť súdneho systému trvá už skoro dva roky. Súd rovnako opomenul uviesť skutočnosť, že túto situáciu dosiahla matka bez toho, aby sa na súhlas so vzdelávacím zariadením alebo na súhlas so zmenou pediatra pýtala otca. V konaní bolo preukázané, že matka si svojvoľne podala prihlášku dieťaťa do MŠ (čo až následne riešil súd v konaní o vydanie NO na nahradenie súhlasu otca), rovnako tak zmenila pediatra, čo len prehĺbilo konflikt rodičov.

Súd sa s týmito skutočnosťami, podstatnými pre posudzovanie rodičovských kompetencií rodičov, nijako nevyssporiadal. Súd mal a mohol konštatovať, že matka si zároveň svojvoľne zmenila dovtedajšie výchovné prostredie mal. A., svojvoľne rozhodovala o maďarskej MŠ a svojvoľne zmenila pediatra, čo je v rozpore so zvládnutím rodičovských kompetencií, kde sa na zásadných otázkach ohľadom mal. detí majú rodičia predovšetkým dohodnúť (§ 35 ZoR).

14. Namietal tiež hodnotenie súdu, že zvereniu dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov bráni vzťah rodičov, ktorý je negatívny a vážne narušený, s poukazom na to, že znalkyňa síce konštatovala rodičovský konflikt, ale aj to, že rodičia vo vzťahu k dieťaťu vedia zabezpečiť a uspokojiť všetky jeho potreby.

Súd si podľa neho neuvedomil, že v tomto konaní jedine otec rešpektuje právo mal. A. na rovnocenný a rovnoprávny vzťah k oboj rodičom, jedine otec navrhoval kompromisné riešenia, čo sa týka navštevovania MŠ na pol ceste k bydliskám rodičov a otec sa napriek výrazne obmedzenému styku dožadoval širšieho kontaktu s dcérou primárne dohodami s matkou, avšak bezúspešne.

15. Súd nepochopil a nesprávne vyhodnotil absenciu komunikácie medzi rodičmi, kde hlavný problém v „nekomunikácii“ bolo uzurpovanie si tohto práva matkou, či bude alebo nebude komunikovať s otcom, nakoľko mala matka mal. A. v dočasnej starostlivosti, pričom odmietaním komunikácie matka sledovala výlučne účel získať dieťa do svojej osobnej starostlivosti, prípade dieťa „zastabilizovať“ a túto skutočnosť využiť vo svoj prospech pri rozhodovaní vo veci.

16. Súd veľmi subjektívne a zjavne zaujato v neprospech otca vyhodnotil skutočnosť, že má byť len veľmi málo pravdepodobné, že by striedavá osobná starostlivosť o maloleté dieťa mohla prispieť k zlepšeniu, uzdraveniu vážne narušeného vzťahu medzi rodičmi. Práve naopak, rovnocenným rozdelením konfliktnej domácnosti, sa eliminuje konflikt medzi rodičmi tým, že obaja rodičia budú mať rovnocenné právo osobne vychovávať maloletú A., pričom maloletá je plne adaptabilná na obe výchovné prostredia a obaja rodičia sú bezpečnými, primárnymi vzťahovými osobami.

Ak teda súd v bode 53. Rozsudku motivuje rodičov k obnoveniu narušených väzieb, tak potom najjednoduchším spôsobom, ako obnoviť narušené väzby, je vyhovieť oboj rodičom v ich záujme starať sa o maloletú A. vo forme striedavej osobnej starostlivosti. Dieťa tak bude mať možnosť vyrastať v pokojnom výchovnom prostredí u matky a rovnako tak aj u otca.

V súvislosti s komunikáciou a konfliktom rodičov odvolateľ poukazoval na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky prezentovaný v Náleze sp.zn. ÚS 361/2016, podľa ktorého: „Pokiaľ ide o úroveň vzájomných vzťahov rodičov a schopnosť ich vzájomnej komunikácie, podľa názoru ústavného súdu ide aj o dôležitý faktor pri realizácii príslušnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vrátane realizácie striedavej osobnej starostlivosti. Uvedené však nemožno interpretovať tak, že podmienkou striedavej osobnej starostlivosti sú ideálne a harmonické vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa. Vo väčšine prípadov je prirodzené, že medzi rodičmi maloletého pretrvá určitá miera napätia, nezhody a antipatie, ktorá by však nemala prekročiť rozumnú mieru negatívne ovplyvňujúcu fyzický a psychický vývoj maloletého. Uvedená skutočnosť však sama osebe nepredstavuje prekážku pre zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Rozhodujúca je intenzita napätia a nezhôd a tiež hodnotenie tejto skutočnosti v kontexte s ďalšími okolnosťami, ktoré je potrebné vyhodnotiť v každom individuálnom prípade a v rôznych (relatívne častých) časových intervaloch – spravidla niekoľkokrát za rok.“

17. Súd zaujato v neprospech otca nevykonal otcom navrhovaný dôkaz, a to výsluch kolíznej opatrovníčky – E. L. M., na ÚPSVaR Senec, ktorá vykonala i šetrenie s otcom i pohovor s maloletou, pričom sa obmedzil len na doložené správy v konaní. Napriek tomu sa súd uspokojil s celkom zjavne neodborným, povrchným a neúplne zisteným skutkovým stavom a nekorešpondujúcim záverom kolízneho opatrovníka na záverečnom pojednávaní. A takýto názor, podľa všetkého úplne zjavne premietol do svojho rozhodnutia, pričom sa „spoľahol“ alebo „zámerne stotožnil“ s jeho nepodloženými závermi napriek tomu, že sa k veci mohla úplne hodnoverne a relevantne vyjadriť p. E. M., ktorá celý skutkový stav od začiatku konania dôverne pozná.

18. Kolízny opatrovník – p. N. sa podľa odvolateľa celkom zjavne v rozpore s ustálenou súdnou praxou ako aj doterajším stykom otca v zmysle neodkladných opatrení, navrhla otcovi ešte užší styk v pracovných dňoch, ako má stanovený neodkladnými opatreniami.

Kolízny opatrovník pri porovnaní s neodkladným opatrením navrhol otcovi rozšíriť styk rozhodnutím iba nepatrne. A to od každého druhého piatka 16.00 (namiesto soboty od 09.00 hod), pričom styk v stredu od 15.00 hod do 18.00 hod navrhol úplne zrušiť z absurdného dôvodu, že matka bude pripravovať dieťa do škôlky. V úplnom kontraste však navrhol styk otca počas dvoch ucelených týždňov, a to koncom začiatkom mesiaca júl (od 01. – do 15.7.) a koncom mesiaca august (od 15.8. do 31.8.), čo súd celkom nekriticky prevzal aj do rozhodnutia. Dcéra tak takýmto rozhodnutím bude celý mesiac bez otca (od 15.7. do 15.8.). Rovnako tak úprava cez vianočné sviatky je užšia, ako je tomu doteraz na základe neodkladného opatrenia 21P/216/2022-41 zo dňa 02.12.2022.

Uvedený návrh kolízneho opatrovníka, ako aj rozhodnutie súdu je celkom zjavne v rozpore s právom dieťaťa na rovnocenný a rovnoprávny styk s oboma rodičmi, ako aj so závermi znalkyne Kopányiovej, ktorá navrhovala ako alternatívu otcovi tzv. „široký styk“. Je nemysliteľné, aby otec, ktorému má byť namiesto striedavej osobnej starostlivosti upravený tzv. široký styk, mal tento styk upravený na tri hodiny v stredu a každý druhý víkend od piatka do nedele. A to napriek tomu, že sú podľa všetkého naplnené všetky predpoklady pre určenie striedavej osobnej starostlivosti.

Odmietanie komunikácie matkou otec vysvetľoval súdu výlučne jej nechotou komunikovať z pozície, že má v osobnej starostlivosti mal. A.. Pričom matka tvrdila, že sa lieči u psychológa – L. E. - kde však bola len na dvoch sedeniach v čase, keď sa rozhodovalo o prvom neodkladnom opatrení. Matka tvrdila na pojednávaní, že z otca má panické ataky, ktoré následne, bez akejkoľvek liečby pominuli. Súd tak nemá presvedčivo zistené a odôvodnené, z akých dôvodov a prečo medzi rodičmi zlyháva komunikácia. Z bežnej súdnej praxe je pritom zrejmé, že úpravou práv a povinností rodičov tak, aby bola rovnocenná, sa eliminujú príčiny konfliktov medzi rodičmi a dokáže sa napraviť ich komunikácia tým, že sú nútení nadobúdať schopnosť komunikovať aspoň výlučne ohľadom potrieb mal. dieťaťa. Čo v tomto prípade nevykazovalo nedostatky. Rodičia vedia komunikovať ohľadom potrieb dieťaťa bez väčších problémov (hoci si matka záverom konania opäť vymyslela, že otec má trvať na delení osobných vecí a oblečenia maloletej, čo sa ukázalo ako nepravdivé tvrdenie, keďže rodičom to bez ďalšieho komunikovala výlučne ich dcéra).

19. Odvolateľ navrhoval, aby odvolací súd doplnil dokazovanie výsluchom kolíznej opatrovníčky E. M. z pracoviska ÚPSVaR Senec, prípadne aby si zabezpečil jej písomnú správu alebo aby rozsudok súdu prvého stupňa týmto účelom zrušil a vec vrátil na nové prejednanie. Trvá na určení striedavej osobnej starostlivosti o maloletú oboma rodičmi, pre prípad osobnej starostlivosti matky navrhoval výšku jeho vyživovacej povinnosti 200 eur mesačne s tým, že obaja rodičia majú zásadne rovnakú životnú úroveň

a rovnaké príjmy, bežné výdavky na maloletú boli vyčíslené na cca 320 eur a nie je spravodlivé, aby otec pri porovnaní s matkou podieľal na týchto výdavkoch v pomere 5 ku 1.

20. V súvislosti s úpravou styku s maloletou odvolateľ namietal, že táto je v zásadnom rozpore s právom dieťaťa na rovnocenný a rovnoprávny vzťah k obojom rodičom, ako aj s názorom kolíznych opatrovníkov (s výnimkou p. N.) ako aj mimoriadne nekonzistentných a protirečiacich záverov súdnej znalkyne. Uvedená úprava styku nie je totožná s pojmom tzv. širokého styku, ktorý má byť v najlepšom záujme mal. A.. Z odôvodnenia Rozsudku je zrejmé, že súd si závery znalkyne vyhodnotil výlučne len na prospech matky. Poukazoval pri tom aj na právne názory Ústavného súdu Českej republiky prezentované v Náleze sp.zn. II. ÚS 363/03 a Krajského súdu v Prešove uvedené v jeho rozhodnutí sp. Zn. 21CoP/20/2023.

V rámci odvolacieho návrhu otec uviedol tri alternatívne návrhy:

Alternatíva odvolacieho petitu A – striedavá osobná starostlivosť:

Otec navrhuje, aby odvolací súd zmenil výroky I., III. až V. Rozsudku nasledovne:

I. Súd zveruje mal. dieťa A. B., nar.: XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

III. Striedavú starostlivosť budú rodičia realizovať tak, že mal. A. bude pravidelne opakovane:

- v starostlivosti matky od piatka nepárneho týždňa od 15.30 hod do nasledujúceho piatka do 15.30 hod,
- v starostlivosti otca od piatka párneho týždňa od 15.30 hod do nasledujúceho piatka do 15.30 hod

IV. Namiesto starostlivosti v bežnom období bude mal. A. počas sviatkov a prázdnin v starostlivosti matky nasledovne:

- počas zimných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR a vianočných sviatkov v párnom roku od 15.30 hod. posledného školského dňa pred zimnými školskými prázdninami do 25.12. do 14.00 hod., a v nepárnom roku v čase od 02.01. od 18.00 hod. do 08.00 hod. prvého dňa vyučovania po poslednom dni zimných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR, a od 25.12. od 14.00 hod. do 02.01. do 18.00 hod.,
- počas jarných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR pre daný kraj trvalého pobytu dieťaťa v párnom kalendárnom roku vždy od 15.30 hod. posledného školského dňa pred jarnými školskými prázdninami do 15.30 hod. posledného dňa školských prázdnin,
- počas veľkonočných sviatkov v nepárnom kalendárnom roku od 15.30 hod. posledného školského dňa pred veľkonočnými školskými prázdninami do 08.00 hod. prvého dňa školského vyučovania po poslednom dni veľkonočných školských prázdnin,
- počas mesiacov júl a august v párnom roku od 15.30 hod. posledného dňa školského vyučovania pred letnými školskými prázdninami do 15.7. do 18.00 hod. a od 18.00 hod. dňa 01.08. do 15.08. do 18.00 hod.,
- počas mesiacov júl a august v nepárnom roku od 18.00 hod. dňa 15.7. do 18.00 hod. dňa 01.08. a od 18.00 hod. dňa 15.08. do 08.00 hod. prvého dňa školského vyučovania po letných školských prázdninách.

Namiesto starostlivosti v bežnom období bude mal. A. počas sviatkov a prázdnin v starostlivosti otca nasledovne:

- počas zimných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR a vianočných sviatkov v nepárnom roku od 15.30 hod. posledného školského dňa pred zimnými školskými prázdninami do 25.12. do 14.00 hod., a v párnom roku v čase od 02.01. od 18.00 hod. do 08.00 hod. prvého dňa školského vyučovania po poslednom dni zimných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR, a od 25.12. od 14.00 hod. do 02.01. do 18.00 hod.,
- počas jarných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR pre daný kraj trvalého pobytu dieťaťa v nepárnom kalendárnom roku vždy od 15.30 hod. posledného školského dňa pred jarnými školskými prázdninami do 15.30 hod. posledného dňa školských prázdnin,
- počas veľkonočných sviatkov v párnom kalendárnom roku od 15.30 hod. posledného školského dňa pred veľkonočnými školskými prázdninami do 08.00 hod. prvého dňa školského vyučovania po poslednom dni veľkonočných školských prázdnin,

- počas mesiacov júl a august v nepárnom roku od 15.30 hod. posledného dňa školského vyučovania pred letnými školskými prázdninami do 15.7. do 18.00 hod. a od 18.00 hod. dňa 01.08. do 15.08. do 18.00 hod.,
- počas mesiacov júl a august v párnom roku od 18.00 hod. dňa 15.7. do 18.00 hod. dňa 01.08. a od 18.00 hod. dňa 15.08. do 08.00 hod. prvého dňa školského vyučovania po letných školských prázdninách.

Miestom prevzatia a odovzdania mal. dieťaťa je vzdelávacie zariadenie, ktoré maloletá navštevuje a v prípade nemožnosti bydlisko odovzdávajúceho rodiča.

IV. Výživné sa neurčuje.

Alternatíva odvolacieho petitu B – osobná starostlivosť matky:

Otec navrhuje, aby odvolací súd zmenil výroky III. až V. Rozsudku nasledovne:

III. Otec maloletého dieťaťa je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou vo výške 200,- Eur mesačne, počnúc od 17.03.2022, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

IV. Zročné výživné za čas od 17.03.2022 do 31.08.2023 činí sumu 1.100 Eur, ktorú sumu je otec maloletého dieťaťa povinný zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Otec je oprávnený stýkať sa s maloletou A. B.:

- každý párný týždeň v kalendárnom roku od štvrtka od 15.30 hod. do pondelka do 08:00 hod.
- každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od stredy od 15.30 hod. do štvrtka do 15.30 hod.
- počas mesiacov júl a august v párnom roku od 15.30 hod. posledného dňa školského vyučovania pred letnými školskými prázdninami do 15.7. do 18.00 hod. a od 18.00 hod. dňa 01.08. do 15.08. do 18.00 hod., v nepárnom roku od 18.00 hod. dňa 15.7. do 18.00 hod. dňa 01.08. a od 18.00 hod. dňa 15.08. do 18.00 hod. dňa 31.08.
- počas zimných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR a vianočných sviatkov v párnom roku od 15.30 hod. posledného školského dňa pred zimnými školskými prázdninami do 25.12. do 14.00 hod., a v nepárnom roku v čase od 02.01. od 18.00 hod. do 08.00 hod. prvého dňa vyučovania po poslednom dni zimných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR, a od 25.12. od 14.00 hod. do 02.01. do 18.00 hod.,
- počas jarých školských prázdnin vyhlásených MŠ SR pre daný kraj trvalého pobytu dieťaťa v párnom kalendárnom roku vždy od 15.30 hod. posledného školského dňa pred jarými školskými prázdninami do 15.30 hod. posledného dňa školských prázdnin,
- počas veľkonočných sviatkov v nepárnom kalendárnom roku od 15.30 hod. posledného školského dňa pred veľkonočnými školskými prázdninami do 08.00 hod. prvého dňa školského vyučovania po poslednom dni veľkonočných školských prázdnin,

Otec maloletého dieťaťa si maloleté dieťa preberie a odovzdá v stanovený čas vo vzdelávacom zariadení, ktoré maloletá navštevuje, v prípade nemožnosti v mieste bydliska matky maloletého dieťaťa. Matka maloletého dieťaťa je povinná maloleté dieťa na stretnutia s otcom maloletého dieťaťa včas a riadne pripraviť a zabezpečiť jeho odovzdanie.

Alternatíva odvolacieho petitu C:

Otec navrhuje, aby odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 11.09.2023, č.k. 21P/52/2023-740 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Matka maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Uvádza, že trvá na svojich skorších vyjadreniach, že počas partnerského spolužitia vnímala správanie otca maloletej voči svojej osobe ako agresívne, a bola vystavená fyzickému a psychickému týranu a tie už prerastali aj k smerom k maloletej A. a to boli dôvody prečo matka maloletej sa rozhodla dňa 1.2.2022 opustiť spoločnú domácnosť v ktorej žila aj s otcom maloletej za dramatickej situácie aj za asistencie príslušníkov policajného zboru.

Matka maloletej pre nič, za nič neopustila otca maloletej a tým aj spoločnú domácnosť s veľmi obmedzeným množstvom osobných vecí, no a vôbec nie z dôvodu aby takto ubližovala otcovi maloletej, ale práve z dôvodu, že otec maloletej aj k nej aj k maloletej sa správal neadekvátne, hrubo, osočujúco, agresívne. Správnosť svojho rozhodnutia matka maloletej vidí už aj vtom, ako sa otec maloletej správa a správal v prebiehajúcich súdnych konaniach ako aj v reálnom živote. Sám seba aj v Odvolaní opisuje v superlatívoch a toho druhého, v tomto prípade matku maloletej vždy podľa toho ako sa mu to hodí. V priebehu viacerých súdnych konaní otec maloletej matku maloletej v jednom a tom istom podaní opisuje raz pozitívne, raz negatívne, aktuálne práve podľa toho, ako mu to zapadá do kontextu.

Otec vo svojom Odvolaní už píše o „neexistencii hlbokého rodičovského konfliktu“, a tvrdí, že „rodičia vedia komunikovať ohľadom potrieb dieťaťa bez väčších problémov“, ale je to len výsledok jeho dynamicky sa meniacich vyjadrení a tvrdení, ako kedy sa mu to hodí. Ešte dňa 11.02.2022 otec maloletej vo svojom vyjadrení k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ako aj vo svojom odvolaní zo dňa 23.02.2022 proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/16/2022 priznával, že dochádzalo ku konfliktným situáciám a hádkam, ale že to bolo obojstranné, avšak z časti ešte pripúšťal, že mohlo dôjsť psychickému násiliu keď písal, že „V nadväznosti na vyššie uvedené možno konštatovať, že partnerský vzťah rodičov mal. A. bol dlhodobo nestabilný, nemajúci pevné základy potrebné pre funkčný vzťah a bol charakteristický častými búrlivými prejavmi nespracovaných emócií v rámci konfliktov a hádok, pravdepodobne matkou označených ako „psychické násilie“, ktoré matka aktuálne komunikačne zneužíva ...“, v ďalšej časti textu dokonca už pripúšťal aj možnosť, že sa matke maloletej vyhrážal zabitím ale s tým, že „...otec si toho nie je vedomý, a ak, tak výlučne počas hádky v afekte“. V ďalších súdnych podaniach už tieto čiastočné priznania hádok a konfliktného správania sa otca maloletej už absentujú, až v Odvolaní už otec maloletej píše o tom, že rodičia spolu vedia bez väčších problémom komunikovať, nakoľko to v danej chvíli jeho zacielený úspech vo veci vyžaduje. Samozrejme je to len ďalšie účelové vyjadrenie otca maloletej nezakladajúce sa na pravde, je to učené len z toho dôvodu, aby dosiahol zaumienený cieľ, dosiahnuť striedavú osobnú starostlivosť za každú cenu, aj keď tým ublížil vlastnej dcére.

Otec maloletej vôbec nedbá na to, neriadi sa tým, či jeho návrhy, postoje sú v záujme maloletej dcéry, hlavne, že sú v jeho záujme, ako napríklad návrh otca maloletej na návštevu materskej škôlky na pol ceste, aby rodičia nemuseli toľko cestovať. Tá maličkosť, že tým pádom by ich vtedy 3 ročná dcérka musela tráviť cestou do materskej škôlky skoro až dve hodiny denne už otca nezaujímalo. Výstižne to otec maloletej napísal v odvolaní proti rozhodnutiu súdu v konaní č. 19P/112/2022, keď odvolaní tvrdil, že zápis maloletej A. „do škôlky v obci E., je výlučne v záujme matky, nie však v záujme otca.“ Otec maloletej od začiatku sporov s matkou maloletej nechápe, že vo veci maloletej nemá ísť o jeho záujem alebo záujem matky, ale o záujem samotnej maloletej. Všetko vidí s prizmou, aby to bolo čo najlepšie preňho. Z tohto dôvodu nesúhlasil ani so zápisom maloletej A. do materskej škôlky s vyučovacím jazykom maďarským, ktorý bol a je jednoznačne záujmom maloletej, a rôzne fabulácie otca maloletej o tom, že maloletá A. zabudne po slovensky sa absolútne nepotvrdili.

Matka maloletej mala a stále má výhrady ku schopnostiam otca riadne sa postarať o maloletú náležite, sústavne a vo všetkom, čo sa potvrdilo aj v minulosti aj potvrdzuje aj v dnešnej dobe, ak pri návšteve maloletej u otca maloletej musela nie raz telefonicky asistovať matka maloletej. Preto nie sú pravdivé tvrdenie otca v Odvolaní, že sa o maloletú vie postarať sám bez obmedzenia a sústavne. Otec zvláda len bežné návštevy maloletej A., ale v momente, ak nastanú iné okolnosti ako choroby, únava alebo vzdorovosť maloletej A., či zlá nálada alebo nechota zaspáť, otec už tieto situácie absolútne nezvláda a je odkázaný na pomoc matky maloletej, čo je dosť problematické vzhľadom na minulosť a veľmi naštrbené vzťahy medzi nimi. Bolo tomu tak aj počas dovolenky otca maloletej s maloletou A. v Grécku v auguste 2022, keď maloletá dostala horúčky a matka maloletej musela otca doslovne usmerňovať k základným veciam čo sa týka starostlivosti o dieťa s horúčkou a po tom ešte cez telefón musela matka uspávať maloletú. Tiež boli prípady, keď otec maloletej len nezvládal maloletú A. a preto bolo nevyhnutné zavolať matke maloletej, a tento telefonický hovor po tom ešte otec maloletej udával ako jeho veľkodušnosť, že dovoľuje matke maloletej volať s maloletou A. aj keď je maloletá uňho na návšteve.

Správanie sa otca maloletej k matke maloletej sa za ten čas, čo žijú oddelene, sa vôbec nezmenilo. Otec sa snaží celú situáciu vykresliť opačne, aby to nebolo posudzované na jeho ľarchu, alebo aby vedel dosiahnuť striedavú osobnú starostlivosť o maloletú. Je tomu aj tak s tým stretnutím zo dňa 23.9.2023 na ktoré sa v Odvolaní dovoláva, ktorý sa ale udial z pohľadu matky absolútne za iných okolností, iným účelom a hlavne opačným výsledkom, ako to prezentuje otec vo svojom Odvolaní. Otec maloletej nevyužíva časový priestor s maloletou A. na to, aby spolu trávili pekné chvíle, ale ohovára pred maloletou A. tak matku maloletej, ako aj starú matku maloletej z matkinej strany. Keďže maloletá A. s týmito negatívnymi zážitkami sa skoro za každým zdôveruje matke, a maloletá je z týchto rečí skleslá, dokonca často kvôli tomu plače, po prekročení určitej hranice matka maloletej to už potrebovala riešiť. Nejde o žiadny konflikt lojality, ako je až cynicky napísané v Odvolaní otca maloletej, ale o obyčajné a podlé ohováranie matky a starej matky maloletej zo strany otca maloletej pred 4 ročnou dcérou. Len a výslovne len kvôli tejto záležitosti sa matka maloletej stretol s otcom maloletej, nakoľko to chceli skonfrontovať, lebo otec ako je jeho zvykom tieto udalosti poprel. Na stretnutí sa však nič nedoriešilo, otec to znova poprel a maloletej nedovolil, aby sa k tomu vyjadrila s tým, že o tom netreba rozprávať. Matka maloletej, keďže sa problém nepodaril vyriešiť, kvôli opakujúcim sa udalostiam podobného charakteru bude nútená zapojiť do riešenia tohto staronového konfliktu kurátorku.

V odvolaní, ale aj počas celého konfliktu rodičov maloletej, sa znova a znova vynára teraz už priamo nevysslovené skoršie tvrdenie otca, že matka tieto svoje kroky robí „z dôvodu mentálneho a emocionálneho nespracovania rozchodu partnerov a rozpadu rodiny matkou“. Táto mylná predstava žije stále v otcovej myšli, ktorý sa stále domnieva, že matka maloletej nechce pristúpiť na striedavú osobnú starostlivosť z dôvodu, že matka maloletej nevie spracovať ich partnerský rozchod, že sa mu chce pomstiť a nie z dôvodu, že tak otec maloletej, ako ani samotná maloletá na to nie je zrelá a pripravená a preto to nie je záujme maloletej, navyše hlboký konflikt medzi rodičmi by sa znova len stupňoval za každým, keď nie je po vôli otca maloletej. Pravdou je, že jediné čo mentálne a ani emocionálne nevie matka z minulosti spracovať sú bitky, ktoré dostávala od otca maloletej, a svoju vinu, že sa k nemu po tom všetkom ešte vrátila alebo že neodišla skôr zo spoločnej domácnosti. Jediný, kto tento rozchod nevie spracovať, je práve otec maloletej, ktorý to celé zavinil, ale z pohľadu matky ako aj celej veci je už táto záležitosť irelevantná.

Tiež je potrebné uviesť, že matka maloletej na základe požiadaviek otca maloletej umožňuje otcovi maloletej styk so svojou dcérou aj nad rámec nariadených neodkladných opatrení, ak ide o prípady rodinných osláv alebo návštev príbuzných, ktoré sa majú uskutočniť v dňoch, keď maloletá A. nemá byť na návšteve u svojho otca. Len v prípade ak je to na poslednú chvíľu a matka maloletej má s maloletou naplánovaný program nevyhovela požiadavke otca maloletej. Na druhej strane, ak matka maloletej má podobnú požiadavku na otca maloletej, ten vždy takúto dohodu odmietne a striktné trvá na termínoch a hodinách, ktoré nariadil súd. Tak vyzerajú kompromisy a kompromisné návrhy otca maloletej.

Odvolanie otca je vo veľkej časti postavené na argumentoch, že trestné stíhanie (v Odvolaní je množné číslo, pri tom matka podala len jedno trestné oznámenie, ďalšie už podal otec maloletej na matku maloletej za krivé obvinenie a ohováranie) podané matkou maloletej na otca maloletej bolo zastavené. Skutočnosť, že trestné oznámenie matky bolo zastavené, ešte na faktoch o psychickom a fyzickom násilí nič nezmenil, nakoľko sa len potvrdilo, že nie je možné ich v trestnom konaní preukázať, nakoľko podľa znaleckého posudku K. E. I. D., L. zo dňa 06.06.2022 „Po zasadení výsledkov vyšetrenia do kontextu uvedených kritérií konštatujeme, že u vyšetrenej a v interakcii medzi poškodenou a partnerom som zistil znaky, ktoré čiastočne spĺňajú psychologické kritériá typické pre jej rolu týranej osoby, Nedošlo k plnému rozvoju znakov typických pre mechanizmus týrania a týranú osobu, čo môže byť dané zachovaním kontaktu s inými osobami (rodina, priatelia), ako aj snahou o „záchranu“ dieťaťa.“ Podľa tohto istého znaleckého posudku je matka maloletej charakterizovaná nasledovne: „U poškodenej sa neprejavujú tendencie ku klamstvu, skresľovaniu prežitých udalostí, konfabulovaniu, prípadne k nadmernej fantázii, ako prevažný spôsob spracovania reality resp. pamäťového materiálu. Jej výpoveď u znalca je možné považovať za vierohodnú. Ich spolužitie hodnotí ako pre ňu neuspokojivé a vzťahy v rodine narušené s ohľadom na konfliktné spolužitie s partnerom.“ Čiže znalec zistil u matky maloletej znaky čiastočne spĺňajúce kritériá typické pre rolu týranej osoby, no nedošlo však ich takému rozvoju vďaka rodine a dieťaťu, aby podľa znalca boli naplnené skutkové okolnosti § 208 ods. 1 Trestného zákona. To znamená, že matka maloletej o agresivite otca maloletej neklamala, len neboli takej intenzity, aby podľa znalca napĺňali skutkovú podstatu trestného činu. O to viac sa potvrdzujú slová matky maloletej, keď v tom istom znaleckom posudku znalec uvádza, že „Tu je však potrebné poznamenať, že jej pocity sú autentické, nedochádza vedomému skresľovaniu, nejde o zámerný (vedomý) proces smerujúci k vytvoreniu konštelácie, v ktorej bude jej partner v roli obvineného tyрана. Nevykazuje v rozhovore motiváciu dosiahnuť jeho potrestanie ako „tyрана“.“ Z uvedených dôvodov aj konajúci súd musel

vychádzať z objektívneho posúdenia veci a nie z čiastočných, z kontextu vytrhnutých argumentov otca maloletej.

Matka maloletej v správaní sa otca stále vidí sebeckosť, účelovosť a vypočítavosť, ktorá vyúsťuje do konaní a výsledkov, ktoré zďaleka nie sú v záujme maloletej A.. Na jednej strane otec maloletej v Odvolaní namieta výšku výživného určené súdom, na druhej strane matka maloletej vidí, že otec maloletú A. rozmaznáva pričastým kupovaním hračiek a podobných darčiekov maloletej, účasťou na drahých luxusných dovolenkách, akoby si chcel svoju dcéru kúpiť materiálnymi vecami, alebo navodiť jej pozitívny príklon. Na druhej strane ako zo zápisnice zo súdneho pojednávania vyplýva, maloletá A. na návštevu otca si aj najbežnejšie veci musí brať so sebou, nakoľko otec maloletej nebol schopný zabezpečiť svojej dcére základný šatník u seba doma. Ak otec maloletej nemá finančné prostriedky na platenie výživného stanoveného súdom, ktoré vôbec nevybočuje z bežného rámca, nech necestuje s maloletou na dovolenku na Maldivy, ktoré absolvovali toto leto údajne za finančnej pomoci matky otca maloletej. Maloletá je vo veku, že ani nechápe kde až bola, čiže otec si ju s tým neohúril ako asi mal v pláne. Maloletá sa teší aj z pobytu pri mori v destináciách, ktoré vychádzajú oveľa lacnejšie. Ak otec maloletej sa nevie s výživným pričiniť o bežný životný štandard maloletej, keď Odvolaním napadol aj výšku výživného, ním hradené prehnane drahé dovolenky a luxusné značkové oblečenie nebude asi najnevyhnutnejšie pre maloletú A.. Maloletá A. asi ku šťastiu nepotrebovala zažiť v 4 rokoch dovolenku, ktorú absolvovalo možno menej ako 1% celosvetovej populácie a ani drahé luxusné značkové oblečenia, ktoré už teraz navodzujú neskorší konflikt, nakoľko matka maloletej podobné nie nevyhnutné materiálne statky nevie a za týchto okolností ani nie je ochotná dcére zabezpečiť, nakoľko sa musí postarať o dcéru a o seba, a keďže v novembri 2023 kúpila byt na hypotekárny úver, jej mesačné náklady výrazne vstupnú, až o 516 EUR. Celá záležitosť ohľadom týchto prehnaných výdavkov otca maloletej, ktoré nie sú pre maloletú A. nevyhnutné sú len o povahovej vlastnosti otca maloletej, o jeho egu. To nie maloletá A. mala potrebu ísť na dovolenku na Maldivy, ale otec maloletej, asi tým niečo chcel dokazovať. Len matke maloletej nie je jasné komu a prečo. A bohužiaľ otec maloletej aj v ďalších sférach života má podobný prístup a takto vplýva ja na maloletú A.. Otec maloletej nedbá na ozajstné záujmy a potreby dcéry, ale ide mu o pozlátok, zovňajšok a ide za nimi aj keď to maloletej A. môže ubližovať, v tomto prípade ju asi chcel ohúriť, pobláznit financiami, ale to, že 3 mesiace (od 1.2.2022 do mája 2022) nebol ochotný finančne prispieť na výživu maloletej sa tiež zmesť do určenia potrieb maloletej A. podľa jej otca. Otec maloletej dobrovoľne zaplatil výživné v máji 2022 len kvôli tomu, že bolo pred súdnym pojednávaním (6.6.2022) a tak poslal na účet matky maloletej 150,- EUR, ktoré po tom už zasielal každý mesiac, ale že z čoho maloletá za ten čas žila a že bola odkázaná len na príjem matky maloletej už otca maloletej absolútne nezaujímalo.

Útok otca maloletej na právneho zástupcu matky maloletej len pravdivo dokresľuje mentálny svet otca maloletej, keď za svoje osobné zlyhania alebo prehry v živote vždy viní tretie osoby a nie samého seba. V tomto súdnom konaní prvotným vinníkom za rozpad spoločnej domácnosti z pohľadu otca maloletej bola stará matka maloletej zo strany matky, keď sa vysvitlo, že táto účelová obrana resp. útok neprinesie do súdneho konania žiadne pozitíva pre otca maloletej, otec maloletej začal viniť z ich „konfliktného spolužitia“ matku maloletej. Po čase si otec maloletej uvedomil, že ich vzájomný konflikt môže byť prekážkou pri nariadení striedavej osobnej starostlivosti, začal predstierať, že jeho vzťah s matkou maloletej je bezkonfliktný – viď odkaz na stretnutie s matkou maloletej zo dňa 23.9.2023, ktorý je v Odvolaní spomenutý zveličovane niekoľkokrát.

Útoky otca na všetky strany, ktoré nekorešpondujú s jeho záujmami sú aj dôvodom jeho konfliktnosti, za každým ide do sporu a konfliktu aj keď pred tým avizoval úplne iné správanie. Táto jeho vlastnosť ho robí aj neschopným riadne sa starať o svoju dcéru po dlhšiu dobu, nakoľko sa vie ovládať deň, možno dva, ale po tom je schopný vyliat' svoju zlosť aj na maloletej A., ako nie je niečo po jeho vôli alebo predstáv. A to je aj prípad so znaleckým posudkom. Kým na ÚPSVaR podľa správy zo dňa 9.10.2022 uvádzal, že preňho „sú kľúčové závery zo súdnoznaleckého dokazovania, ktoré už aktuálne prebieha u súdnej znalkyne“, po vykonanom znaleckom dokazovaní, ktoré nedopadlo podľa jeho predstáv už napáda a iniciuje disciplinárne konanie proti dlhoročnej uznávanej znalkyni. Po čase, keď pracovníčky ÚPSVaR Galanta mali za to, že striedavá osobná starostlivosť nebude v záujme maloletej A., otec maloletej začal napádať aj prácu pracovníčok tohto úradu. Najprv pani E. O. P. po odovzdaní veci pani L. D. N. aj jej prácu a ju osobne.

Otec vo svojom Odvolaní vo veľkej miere sústredil svoje argumenty na napadnutie znaleckého posudku, ako aj samotnej znalkyne a postavil to do polohy, akoby z iných okolností a dôkazov ani nevyplývalo, že striedavá osobná starostlivosť, ktorú navrhuje, nie je v záujme maloletej.

Je príznačné, že strana, ktorá nemá úspech v súdnom konaní napáda aj znalecké dokazovanie, ale je dosť zriedkavé, aby došlo k útoku priamo aj na osobu znalca. Súdna znalkyňa PhDr. Alena Kopányiová,

PhD. posudzovala v rámci znaleckého posudku aj povahové vlastnosti rodičov v rámci svojho odvetvia, a z časti potvrdila aj veľmi závažné vyjadrenia matky maloletej o nevhodných povahových vlastnostiach otca maloletej, čo bol a je dôvodom na už zmienený postup otca maloletej, čo matka maloletej už ani komentovať nechce, nakoľko otca maloletej pozná práve tak, ako sa správa. Znalčka počas pojednávania dňa 15.5.2023 jasne a zrozumiteľne vysvetlila, že pri posudzovaní povahových vlastností matky maloletej nešlo o „zásadnú protichodnosť“ ako to uvádzal právny zástupca otca maloletej, ale išlo o dve rôzne metódy posúdenia, ktoré ale podľa znalčky nie sú v rozpore.

Z kontextu vytrhnutá argumentácia otca maloletej a bagatelizovanie stískania plyšovej hračky je veľmi biednym pokusom o zvrátenie záverov znaleckého dokazovania, z ktorého je jasné, že znalčka nevychádzala len z toho jediného momentu, či správania sa maloletej ohľadom hračiek. Znalčka na pojednávaní dňa 15.5.2023 tiež jasne a zrozumiteľne uvidela, že „táto situácia nebola jediná, na základe čoho som to zovšeobecnila.“, čiže nie je pravdou maloletej uvádzané, že by len stískanie plyšovej hračky bolo jazyčkom na váhach. Zo znaleckého posudku ako aj z výpovede znalčky na súdnom pojednávaní je jasné z čoho znalčka vychádzala – mimo iného aj z egocentrickej povahy otca maloletej a „o jeho presadzovaní sa, moci a autoritatívnosti“. Z uvedených dôvodov matka maloletej znalecký posudok považuje z časti za objektívny a argumentáciu a výhrady otca maloletej za účelové a to len z dôvodu, že znalčka nenavrholá striedavú osobnú starostlivosť.

22. Kolízny opatrovník vo svojom podaní k odvolaniu otca uviedol, že trvá na svojom vyjadrení, ktoré bolo v súlade so znaleckým posudkom č. 1/2023 zo dňa 5.3.2023.

K vyjadreniu pripojil oznámenie o vybavení podania – sťažnosti otca zo dňa 3.10.2023 voči postupu úradu vo veci, na ktoré otec reagoval vo svojom následnom podaní vo veci zo dňa 18.12.2023, v ktorom uvádzal, že vyjadrenia kolízneho opatrovníka na poslednom pojednávaní nebolo v súlade so znaleckým posudkom, so zisteným skutkovým stavom ani s tvrdeniami oboch rodičov a nekorešpondovalo ani s pôvodnými vyjadreniami kolízneho opatrovníka. Opätovne vyslovil podozrenie zo zaujatosti tohto orgánu v súvislosti s jeho informáciou, že pracovníčka úradu p. N. odmietla do spisu predložiť správu zo šetrenia pomerov v domácnosti otca zo dňa 29.11.2023 a iniciatívne, bez výpovednej hodnoty k ochrane záujmov maloletej predložila oznámenie o vybavení jeho sťažnosti. V správe kolízny opatrovník konštatuje, že rodičia „rodičia spolu v záujme maloletej komunikovať vedia, ich komunikáciu však nepriaznivo ovplyvňujú neukončené súdne spory, rovnako i ťahajúce sa súdne konanie vo veci úpravy práv a povinností voči maloletej, kde otec negatívne vníma i rozpory v tvrdeniach jednotlivých pracovníkov kolízneho opatrovníka vo veci zastupovania maloletej,“ Otec tiež „s rezervou“ vnímal návrh matky cez SMS, aby sa vzdal otcovstva na mal. A., ktorý je výsledkom nespracovaného hnevu a snahy mstiť sa otcovi upieraním starostlivosti o dcéru (čo bolo základom celého dokazovania zo strany otca v konaní).

Kolízny opatrovník zdôraznil, že mal. A. je na svoj vek veľmi vnímavý, rozumovo vyspelý a uvedomelý dieťa, ktoré dokáže vyjadriť svoje pocity a túžby, pričom jeho názoru má byť venovaná náležitá pozornosť. Tu uvádzame, že súd prvej inštancie, rovnako tak i odvolací súd, mal a mohol, resp. si môže doplniť dokazovanie samotným výsluchom maloletej A. priamo pred súdom tak, aby mal bez pochybností preukázaný najlepší záujem mal. A..

V závere uvedenej správy KO sa uvádza, že zúžením, už i aktuálne úzkeho styku, by už vytvorený blízky vzťah s otcom utrpel značnú ujmu na vývoji maloletej. Uvedené, viackrát opakované tvrdenia kolíznych opatrovníkov, nemôžu zostať pri rozhodovaní odvolacieho súdu nepovšimnutými.

23. K vyjadreniu matky uvádzal, že matka aj naďalej netrávi s maloletou čas, v akom ju má zverenú, zo škôlky maloleť väčšinou vyzdvihuje prastará matka a strýko, kým matka nepríde cca o 18,00 hod., z práce, stará sa o maloleť prastará matka.

SMS komunikáciou rodičov nasleduje nasvedčuje tomu, že matka naďalej odmieta rešpektovať otca ako plnohodnotného rodiča, čo nevhodne pôsobí na dcéru a má negatívny vplyv na jej psychický vývin.

24. V priebehu odvolacieho konania podal otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uložením povinnosti matke maloletej odovzdať mu maloleť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorý odvolací súd zamietol uznesením č k. 14CoPno/9/2024-892, v ktorom súd konštatoval, že právny názor otca týkajúci sa naplnenia znakov týrania konaním matky a jeho obavy o vývin maloletej v takej miere, aby považoval za dôvodné nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, odvolací súd nezdiala.

Odvolací súd nemôže opomenúť, že dieťa je vo faktickej starostlivosti matky, ktorej schopnosť poskytovať dcére plnohodnotnú starostlivosť bola v konaní prvostupňového súdu posudzovaná s

kladným výsledkom (rovnako ako schopnosť otca) aj na základe znaleckého posudku, zo záverov ktorého vyplýva, že zverenie maloletej do výchovy matky je v danom prípade vhodnejšie ako jej zverenie do striedavej starostlivosti oboch rodičov (nejde o riešenie právnej otázky neprislúchajúcej znalcovi, ako namietal otec, znalec neriešil, komu prislúcha právo podľa hmotného predpisu, ale otázku vhodnosti výchovného prostredia z pohľadu záujmu maloletej).

25. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala aj matka maloletej, ktorá sa domáhala, aby súd maloletú A. zveril do jej osobnej starostlivosti a otcovi maloletej uložil povinnosť maloletú do jej osobnej starostlivosti odovzdať. Súčasne navrhovala zrušiť uznesenie Okresného súdu Bratislava III. Č.k. 37P/16/2023 zo dňa 15.2.2022 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu a uznesenia Okresného súdu Galanta č.k. 21P/52/2022 zo dňa 1.7.2022 a č.k. 21P/216/2022 zo dňa 2.12.2022, ktorým boli vydané predchádzajúce neodkladné opatrenia vo veci starostlivosti o maloletú A..

26. Poukazovala na to, že označenými neodkladnými opatreniami maloletá nebola zverená do osobnej starostlivosti žiadneho z rodičov z dôvodu, že starostlivosť o ňu bola zabezpečovaná matkou, súdy svojimi rozhodnutiami upravovali iba s styk otca s maloletou, pričom odvolací Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp.zn. 20CoP/47/2022 konštatoval, že zverenie do osobnej starostlivosti prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia by prichádzalo do úvahy v prípade, ak by otec maloletú ponechal mimo rámec upraveného styku a nerešpektoval by tak status quo, v zmysle ktorého je maloletá toho času v osobnej starostlivosti matky.

27. Táto situácia podľa matky nastala, keď otec prestal rešpektovať nariadenie súdu a maloletú si za okolností, ktoré ohrozujú jej duševné zdravie, ponechal mimo rámec upraveného styku.

Otec podľa neodkladného opatrenia počas letných prázdnin mal maloletú A. vrátiť v mieste bydliska matky dňa 18.07.2024 do 18.00 hod., avšak otec dňa 18.07.2024 o 17:18 hod. oznámil SMS správou matke, že maloletú nedonesie späť do E., lebo podľa jeho vyjadrenia, maloletá sa nechce vrátiť k matke. Uvedené konanie otca je však v rozpore s právoplatným a vykonateľným NO počas letných prázdnin, ale predovšetkým je to v rozpore so záujmami maloletej A.. Matka na toto oznámenie otca prostredníctvom SMS správy odpísala, že musí maloletú doniesť naspäť ešte v ten deň do 18:00 hod. nie len kvôli nariadenému NO počas letných prázdnin, ale predovšetkým z dôvodu, že otec dlhšie pobyty maloletej A. uňho pravidelne zneužíval na nezdravé psychologické nátlaky maloletej A., na jej ovplyvňovanie proti matke, a maloletá A. je po tom z týchto počinov povinného značne rozrušená a trvá niekoľko dní, kým sa maloletá A. vie po tom vrátiť do normálneho stavu, ako napríklad, aby v noci počas spánku neplakala. Nakoľko otec reagoval na túto požiadavku matky na to jemu vlastným a príznačným spôsobom, že matka je „jebnutá“ a donesie maloletú naspäť k matke, keď tá bude sama chcieť ísť. Jediné, čo bolo umožnené matke bol videohovor, počas ktorého maloletej nebolo umožnené volať s matkou bez prítomnosti otca, čo matka požadovala. Maloletá A. počas hovoru sedela na nohách otca, a zakaždým keď niečo hovorila hľadala očný kontakt s otcom a pritom plakala a o opakovane hovorila matke, že k nej nechce ísť, lebo jej údajne matka „robí zle“. Po tom už ani telefonický rozhovor zo strany otca maloletej nebol matke maloletej umožnený s výhovorkou, že maloletá A. s ňou nechce ani telefonovať.

V súčasnosti je situácia taká, že matke je zo strany otca bránené v kontakte s maloletou A. a maloletá A. sa nachádza u otca pre matku presne neidentifikovateľnom mieste. Matka sa nedokáže domôcť nápravy. Z uvedených dôvodov bola matka nútená podať už tri trestné oznámenia, a keďže konanie OČTK je pomalé a z istého hľadiska aj formalistické, matka maloletej je nútená požiadať o nápravu príslušný súd s týmto podaním.

28. Tomuto návrhu odvolací súd vyhovel uznesením č.k. 14 CoPno/12/2024-1022 zo dňa 31.7.2024, v odôvodnení ktorého konštatoval, že existenciu ohrozenia dôležitého záujmu maloletej a potreby bezdôvodného zásahu mal v danom prípade odvolací súd za osvedčené už obsahom návrhu matky a súvisiaceho vyjadrenia otca, z ktorých je bez pochybností zrejmé, že napriek faktickej osobnej starostlivosti matky o maloletú rešpektovanej nariadenými neodkladnými opatreniami súdu a vyhovaniu rozsahu práva otca na styk s maloletou, ktorému právu zodpovedá jeho povinnosť po uplynutí súdom stanoveného času styku maloletú matke odovzdať, sa maloletá nachádza v opatere otca a matke nie je styk s dcérou umožňovaný.

Porušovaným záujmom maloletej je tu nielen jej záujem na zachovaní väzieb s oboma rodičmi, ale aj jej záujem, ktorý je aj záujmom celej spoločnosti, na rešpektovaní právoplatných rozhodnutí súdu a dodržiavaní zákona, v zmysle ktorého je iba súd oprávnený meniť svoje rozhodnutia o výchove rodičovských práv a povinností rodičov, ktorí nie sú schopní sa na ich výkone v prospech dieťaťa

dohodnúť. Súčasne záujmom maloletej je, aby jej výchovné prostredie bolo stabilné a aby doň žiaden z rodičov bez súhlasu druhého rodiča nemohol kedykoľvek svojvoľne zasahovať.

Záujmom maloletej chráneným súdom teda nie je iba záujem prejavovaný dieťaťom, hoci aj tento je pre rozhodnutie súdu o úprave rodičovských práv a povinností významným, ktorý ako subjektívny prvok nie je dôvodné bez ďalšieho zamieňať so záujmom objektívnym, poznanie ktorého samotnou maloletou je ovplyvnené jej vekom, mentálnou i fyzickou vyspelosťou, ale aj prostredím, v ktorom sa momentálne nachádza a osobami, ktoré na ňu pôsobia.

Otec maloletej ako povinný po uplynutí súdom stanovenej doby styku maloletej vrátiť – odovzdať matke, v ktorej osobnej starostlivosti sa dieťa nachádza, nemôže nespĺnenie tejto povinnosti vysvetliť odmietnutím maloletej vrátiť sa k matke a takto prenášať zodpovednosť na dieťa vo veku päť rokov. Na dieťa musí počas styku aj po jeho skončení pôsobiť tak, aby k negatívnemu nastaveniu dieťaťa voči matke nemohlo dôjsť a aby maloletá nemala dôvod zdráhať sa návratu do jej starostlivosti, najmä za situácie, keď z okolností prípadu nevyplýva, že by sa v živote maloletej odohralo niečo tak zásadné, čo by mohlo mať na následok tak negatívny vývoj jej vzťahu k matke (ako to tvrdí otec) a čo by matku malo diskvalifikovať v možnosti starostlivosti maloletej do doby právoplatnosti rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností naďalej poskytovať.

29. Podľa súdu, pokiaľ otec nie je ochotný alebo schopný takýmto spôsobom na maloletej vplyvať, môže to naznačovať problém v zvládaní jeho otcovskej úlohy, pričom takýto záver súdu nie je spôsobilá ovplyvniť otcom predložená psychologická úvaha klinickej psychologičky (inak podľa prílohy 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 228/2018, ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, sa v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých uplatňuje primárne odvetvie poradenskej psychológie, odvetvie klinickej psychológie, svojím zameraním nie je na skúmanie stability budúceho výchovného prostredia, vývinových potrieb, citových väzieb, manipulácie maloletých a rodinných konfliktov príslušná) majúca pôvod vo vyšetrení realizovanom na žiadosť otca bez súhlasu a účasti matky.

30. Odvolací súd za splnenia procesných podmienok prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku CSP), oobznámil sa s obsahom spisového materiálu a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania otca maloletej.

31. Podľa zistenia odvolacieho súdu súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil vecne správne a v súlade s jej logickým významom a svoje rozhodnutie aj jasne, zrozumiteľne, dostatočne obsiahlo a presvedčivo zdôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými okolnosťami prípadu majúcimi pre jeho rozhodnutie význam.

V argumentácii otca odvolací súd nenachádza žiadne rozumné dôvody, pre ktoré by sa mal a mohol odchýliť od záverov prijatých súdom prvého stupňa, s odôvodnením rozhodnutia ktorého sa v celom rozsahu stotožňuje a na ktoré preto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

32. Pokiaľ odvolateľ namietal nesprávnosť právneho posúdenia veci, takýto nedostatok by mohol spočívať iba v takom postupe, kedy by súd pri prejednaní a rozhodovaní veci aplikoval na vec sa nevzťahujúci právny predpis alebo by síce použil správny predpis, ale tento by nesprávne interpretoval. Odvolateľ pritom použitie konkrétneho na vec sa nevzťahujúceho právneho predpisu nenamietal a nesprávnosť aplikácie predpisov, podľa ktorých súd postupoval a vec posudzoval, taktiež nekonkretizoval, jeho námietka podľa posúdenia odvolacím súdom spočíva v subjektívnom názore, že skutkové okolnosti prípadu odôvodňujú zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, s ktorým sa ale odvolací súd nestotožňuje.

33. Odvolateľ kládol dôraz na to, že sa súd prvého stupňa nevysporiadal, podľa jeho tvrdenia, so skutočnosťou nedôvodného podania oznámenia pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa mal na matke dopustiť, v súvislosti s ktorým podľa neho nepostačuje konštatovanie súdu, že sa toto podozrenie nepotvrdilo.

Odvolací súd však nevidí logickú súvislosť tejto skutočnosti – nepotvrdenia dôvodnosti trestného oznámenia s predmetom konania v tejto veci, prípadná nesprávnosť úsudku matky o tom, že by správanie otca voči nej mohlo napĺňať znaky uvádzaného trestného činu, nenaznačuje nedostatok kompetencie matky na zabezpečovanie osobnej starostlivosti o maloletej ani záujem maloletej na striedavej starostlivosti oboch rodičov.

Súd prvého stupňa o forme starostlivosti o maloletú nerozhodol z dôvodu, že by sa domnieval o sklone otca k tyranizovaniu blízkych osôb ani preto, že by podanie oznámenia na otca považoval za úkon zvýhodňujúci matku, pričom v jej konaní nemohol vidieť ani otcom v súvislosti s ustanovením § 25 ods. 4 Zákona o rodine uvádzaný zámer bezdôvodne otcovi styk s maloletou znemožňovať, keď z okolností prípadu je naopak zrejmé, že matka doterajšie úpravy styku otca s maloletou rešpektovala, že k porušeniu súdom nastavených pravidiel došlo práve otcom, po tom, čo s maloletou absolvoval v rozsahu úpravy styku dovolenku a maloletú nevrátil do starostlivosti matky.

34. Takéto porušenie pravidiel styku pritom nemožno ani porovnávať s tvrdým porušením rodičovského práva otca, ktorého sa mala dopustiť matka tým, že bez jeho súhlasu zmenila pediatra maloletej, či sama zvolila materskú školu, ktorú má maloletá navštevovať.

35. V zmysle § 207 ods. 1 CSP súd nariaďuje znalecké dokazovanie vo veci v prípade, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, teda poznatky, ktorými súd nedisponuje. Súdu preto neprislúcha hodnotiť ani postupy znalca vedúce k ním prijatým záverom, ktoré majú nepochybne rovnako vedecký základ.

V neposlednom rade v súvislosti s námietkami odvolateľa voči výsledkom znaleckého dokazovania je potrebné poukázať na jeho doplnenie výsluchom znalca na pojednávaní, ale aj na stanovisko súdu prvého stupňa k výhradám otca uvedené v bode 29. odvolaním napadnutého rozsudku a na stanovisko tohto odvolacieho súdu prezentované už v uznesení 14CoPno/9/2024 zo dňa 9.5.2024, v zmysle ktorého odporúčanie zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti niektorého z rodičov na otázku súdu nie je riešením právnej otázky neprislúchajúcim znalcovi.

Ďalšie námietky otca v tomto smere vychádzajú zrejme z predstavy, pre odvolací súd nie pochopiteľnej, že by súd väčší význam pre rozhodnutie ako záverom znalkyne z odboru zodpovedajúcom predmetu tohto konania mal priznať záverom znalca D. – klinického psychológa dospelých, ktorý inak v osobnosti matky nekonštatoval žiadne negatíva ovplyvňujúce jej spôsobilosť starostlivosť maloletej poskytovať, prijatým v posudku vypracovanom pre potreby orgánov činných v trestnom konaní.

Súd prvého stupňa sa k nemu výstižne vyjadril v bode 30 odôvodnenia rozsudku, či otcom predloženej úvahe klinickej psychologičky, ku ktorej sa odvolací súd vyjadril už v uznesení 14CoP/40/2024 zo dňa 31.7.2024.

36. V rozhodnutí o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, ktorého podkladom je kvalifikovaný znalecký posudok, nemožno vidieť ani odvolateľom namietaný odklon od zaužívanej súdnej praxe. Správnosť rozhodnutia, naopak podľa odvolacieho súdu okrem v rozhodnutí súdu prvého stupňa konštatovaných dôvodov, potvrdzuje aj vývoj situácie medzi rodičmi a maloletou v dobe po rozhodnutí súdu prvého stupňa dokladovaný stanoviskami oboch rodičov, podľa ktorých otec maloletú po absolvovaní letnej dovolenky v júli tohto roku neodovzdal matke maloletej podľa pravidiel úpravy styku s odvolaním sa na maloletou prejavovaný záujem zotrvať naďalej v jeho starostlivosti.

Odvolací súd nemá žiaden dôvod zmeniť svoj názor na správanie otca, ktoré pri vyhovení návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia dočasným zverením maloletej do jej osobnej starostlivosti označil za zlyhávanie otca v jeho úlohe pôsobiť na maloletú tak, aby nemohlo dôjsť k jej negatívne nastaveniu voči matke a aby nemala dôvod zdráhať sa návratu do starostlivosti matky, a súčasne za prenášanie zodpovednosti na maloletú vo veku 5 rokov, ktorá nemôže chápať svoj objektívny záujem, poznanie ktorého je ovplyvnené vekom, mentálnou a fyzickou vyspelosťou, ale aj prostredím, v ktorom sa momentálne nachádza a osobami, ktoré na ňu pôsobia.

37. Odvolací súd z vyššie uvádzaných dôvodov nenachádza v postupe súdu prvého stupňa vo veci, či v rozhodnutí o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky nedostatky odôvodňujúce navrhovanú zmenu rozhodnutia či jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania vykonaním dôkazov, ktorých nevykonanie súd v odôvodnení napadnutého rozsudku taktiež dostatočne zrozumiteľne a logicky zdôvodnil. Súčasne súd vyjadruje nádej, že postup, ktorý otec na presadenie svojich predstáv o usporiadaní vzťahov zvolil, nezanechá na vývoji maloletej závažnejšie negatívne stopy.

38. Námietky odvolateľa nie sú spôsobilé spochybniť ani správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa o úprave styku otca s maloletou, ktorá pri rozumnom využití jeho rozsahu poskytuje otcovi dostatok priestoru pre rozvíjanie vzťahu s maloletou dcérou a zúčastňovanie sa na jej výchove a starostlivosti o ňu, pričom podľa zistenia odvolacieho súdu rovnako stanovenie výšky výživného zodpovedá zákonným

kritériám vplývajúcim z ustanovení § 62 a § 75 Zákona o rodine, ako aj okolnostiam prípadu a pomerom účastníkov vyplývajúcim z obsahu spisu, ktoré súd prvého stupňa správne vyhodnotil.

Pre doplnenie, v súvislosti s námietkou otca týkajúcou sa nepomeru v jemu stanovenom peňažnom plnení s plnením, ktoré by mala poskytovať na výživu maloletej matka, možno konštatovať iba, že otec opomína skutočnosť, že vyživovacia povinnosť matky v jej finančnej forme je tu vzhľadom na vek dieťaťa prakticky v celom rozsahu konzumovaná osobnou starostlivosťou matky zabezpečujúcou maloletej starostlivosť o bývanie, výživu, výchovu, ošatenie, hygienu, zdravie a ďalšie oblasti vyžadujúce faktické úkony dospelého osoby.

39. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v jeho odvolaní napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

40. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).